

dosarul nr. 2ra-1213/2018

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Central: A. Braga
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău: Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov

ÎNCHEIERE

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Marcenco Serghei, reprezentat de avocatul Barbaroș Mihail,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Marcenco Serghei împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Cariba Agro” cu privire la încasarea indemnizației la concediu, compensației unice la concediere, penalităților, prejudiciului material, prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel depusă de Marcenco Serghei și cererea de apel depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Cariba Agro” și s-a menținut hotărârea din 26 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 14 martie 2017, Marcenco Serghei a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Cariba Agro” cu privire la încasarea indemnizației la concediu, compensației unice la concediere, penalităților, prejudiciului material, prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 09 ianuarie 2005, în corespundere cu contractul individual de muncă nr. 2, Marcenco Serghei a fost angajat ca director comercial la SRL „Cariba Agro”.

Conform acordului adițional la contractul individual de muncă și procesului-verbal al adunării fondatorilor „Cariba-Agro” SRL s-a hotărât, că angajatorul se obligă să achite salariatului la concediere, compensația unică în mărime de 300 000 de lei. Această sumă, la concedierea lui Marcenco Serghei de către angajator nu a fost achitată, iar cererea prealabilă nu a fost examinată.

Conform clauzelor contractuale, angajatorul achită salariatului, salariul lunar în mărime de 5000 de lei, însă pe parcursul desfășurării activității, salariul i-a fost achitat în corespundere cu Acordurile suplimentare adiționale la contractul individual de muncă diferit pentru diferite perioade de activitate.

Astfel, din 29 aprilie 2016 și până la data concedierii, 21 decembrie 2016, i-a fost achitat salariul în mărime de 4 200 de lei, de la 01 ianuarie 2013 până la 31 decembrie 2016 angajatorul nu i-a acordat concediul anual plătit, iar la concediere nu i-a achitat indemnizația pentru concediul anual.

A solicitat Marcenco Serghei încasarea din contul angajatorului în beneficiul său a restanței la achitarea indemnizației la concediu anual nefolosit, pentru perioada 01 ianuarie 2013 și până la data concedierii 21 decembrie 2016, încasarea compensației unice la concediere în mărime de 300 000 de lei, încasarea penalității pentru neachitarea indemnizației la data concedierii, de la 21 decembrie 2016 și până la data de 21 februarie 2017, conform dispozițiilor alin. (2) art. 330 Codul muncii, în mărime de 960 de lei, încasarea penalității prevăzute pentru neachitarea compensației unice la concediere, calculată din 21 decembrie 2016 și până la 21 februarie 2017, fiind calculate 60 zile, care conform dispozițiilor alin. (2) art. 330 Codul Muncii constituie suma de 18 000 de lei, încasarea sumei achitate pentru prestarea serviciului de asistență juridică în mărime de 7000 de lei și prejudiciul moral în mărime de 50 000 de lei.

Prin hotărârea din 26 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, acțiunea depusă de Marcenco Serghei împotriva SRL „Cariba Agro” cu privire la încasarea indemnizației la concediu, compensației unice la concediere, penalităților, prejudiciului material, prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 16 august 2017 și 10 ianuarie 2018, Marcenco Serghei, reprezentat de avocatul Barbaroș Mihail, a declarat apel împotriva hotărârii din 26 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală acțiunii.

La 23 august 2017, a declarat apel împotriva hotărârii din 26 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, SRL „Cariba Agro”, reprezentată de avocatul Pahopol Natalia solicitând admiterea cererii de apel, casarea parțială a hotărârii cu pronunțarea unei noi hotărâri privind încasarea din contul lui Marcenco Serghei în beneficiul SRL „Cariba Agro” a cheltuielilor de judecată cu titlu de asistență juridică în mărime de 6 000 de lei.

Prin decizia din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Marcenco Serghei și cererea de apel depusă de SRL „Cariba Agro” și s-a menținut hotărârea din 26 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

La 25 aprilie 2018, Marcenco Serghei, reprezentat de avocatul Barbaroș Mihail, a declarat recurs împotriva deciziei din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia și casarea deciziei contestate.

La 20 martie 2018, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei din 20 februarie 2018 (f.d. 141).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Marcenco Serghei, reprezentat de avocatul Barbaroș Mihail, la 25 aprilie 2018 împotriva deciziei instanței de apel din 20 februarie 2018, este depus în termen, în situația în care la materialele dosarului date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent lipsesc.

În motivarea cererii, recurentul a invocat că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în cererea de apel.

Concomitent recurentul a menționat că instanța de fond și instanța de apel, nu au apreciat probele anexate la materialele cauzei, pentru a determina circumstanțe care au importanță pentru soluționarea pricinii, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, au interpretat în mod eronat legea și au aplicat eronat analogia legii.

Recurentul a mai susținut că instanțele de judecată nu au ținut cont că a fost probată obligația angajatorului la demisia salariatului, de a achita compensația prevăzută de contract, precum și refuzul examinării somatiilor adresate de către salariat angajatorului, pentru executarea obligațiilor contractuale și în corespundere cu circumstanțele menționate.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 22 mai 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

SRL „Cariba Agro” nu și-a exercitat dreptul respectiv și nu a depus referință.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, menționează că, Marcenco Serghei, reprezentat de avocatul Barbaroș Mihail în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare a recursului prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Marcenco Serghei, reprezentat de avocatul Barbaroș Mihail, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Marcenco Serghei, reprezentat de avocatul Barbaroș Mihail, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat